

ZARZĄD

PREZES

Andrzej Płonka
POWIAT BIELSKI (woj. śląskie)

WICEPREZESI

Tadeusz Chrzan
POWIAT JAROSŁAWSKI

Jan Grabkowski
POWIAT POZNAŃSKI

Jerzy Kolarz
POWIAT BUSKI

Adam Krzysztoń
POWIAT ŁANCUCKI

Krzysztof Maćkiewicz
POWIAT WĄBRZESKI

Marian Niemirski
POWIAT PRZYSUSKI

Sławomir Snarski
POWIAT BIELSKI (woj. podlaskie)

Zbigniew Szumski
POWIAT ŚWIEBODZIŃSKI

CZŁONKOWIE

Mirosław Czapla
POWIAT MALBORSKI

Jarosław Dudkowiak
POWIAT GŁOGOWSKI

Ewa Janczar
MIASTO NA PRAWACH POWIATU
m.st. WARSZAWA

Józef Matysiak
POWIAT RAWSKI

Andrzej Nowicki
POWIAT PISKI

Wojciech Pałka
POWIAT KRAKOWSKI

Andrzej Potępa
POWIAT BRZESKI

Joanna Potocka-Rak
POWIAT CIECHANOWSKI

Dariusz Szustek
POWIAT ŁUKOWSKI

Tomasz Tamborski
POWIAT KOŁOBRZESKI

Małgorzata Tudaj
POWIAT KĘDZIERZYŃSKO-KOZIELSKI

Mirosław Walicki
POWIAT GARWOLIŃSKI

KOMISJA REWIZYJNA

PRZEWODNICZĄCY

Józef Swaczyna
POWIAT STRZELECKI

Z-CA PRZEWODNICZĄCEGO

Andrzej Szymanek
POWIAT WIERUSZOWSKI

CZŁONKOWIE

Zdzisław Brezdeń
POWIAT OŁAWSKI

Andrzej Ciołek
POWIAT GOŁDAPSKI

Zdzisław Gamański
POWIAT CHEŁMIŃSKI

Krzysztof Nosal
POWIAT KALISKI

Andrzej Opala
POWIAT ŁÓDZKI WSCHODNI

Waldemar Trelka
POWIAT RADOMSKI

Bogdan Zieliński
POWIAT WYSOKOMAZOWIECKI

DYREKTOR BIURA

Rudolf Borusiewicz

Or.A.0531/294/22

Warszawa, 14 października 2022 roku

Szanowny Pan

Dariusz Salamończyk

Zastępca Szefa Kancelarii Sejmu

Szanowny Panie Ministrze,

w odpowiedzi na korespondencję z 23 września br. w sprawie projektu ustawy (EW.020.1015.2022) o zmianie ustawy – Prawo oświatowe, przedkładam opinię Związku Powiatów Polskich.

Zasadniczym mankamentem przedłożonego do zaopiniowania projektu ustawy jest brak zabezpieczenia adekwatnych środków finansowych w budżecie państwa na realizację wynikającego z projektu zadania tj. zapewnienia bezpłatnego jednego gorącego posiłku w szkołach podstawowych dla każdego ucznia.

Co prawda projektodawcy w art. 2 wskazali, że minister właściwy do spraw oświaty i wychowania, wydając rozporządzenie w sprawie algorytmu podziału części oświatowej subwencji ogólnej uwzględni wykonanie przez szkoły zadania, o którym mowa powyżej, jednakże przepis ten ma charakter wyłącznie blankietowy i nie stanowi żadnej gwarancji realnego wzrostu wysokości części oświatowej subwencji ogólnej na ten cel. Nie pojawiły się także żadne informacje, aby w procedowanym aktualnie budżecie państwa na rok 2023 takie dodatkowe środki miały zostać zabezpieczone.

Dlatego też nawet jeżeli właściwy minister uwzględni wykonanie przez szkoły omawianego zadania, to będzie to miało wymiar czysto teoretyczny, a bez równoczesnego wzrostu subwencji oświatowej będzie ono musiało zostać sfinansowane kosztem realizacji innych zadań oświatowych. Dla przykładu, aby unaocznić skalę problemu można podać, że środki w wysokości wskazywanej przez projektodawców na realizację założeń projektu (6,6 mld zł) to tyle ile co najmniej samorzady będą potrzebowały żeby w przyszłym roku zagwarantować utrzymanie realizacji zadań, nałożonych w roku 2022 tj. podwyżki wynagrodzeń nauczycieli o 4,4%; zatrudnienie nauczycieli specjalistów czy zmiany w awansie zawodowym.

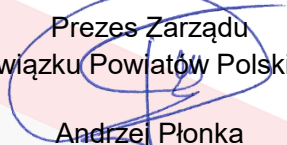
Kalkulacja skutków finansowych projektu została oparta na założeniu, że średni koszt jednego posiłku wynosi 8 zł (co przy aktualnym poziomie inflacji i wysokości cen towarów spożywczych już jest założeniem nieaktualnym) i jest to jedynie opłata za tzw. „wsad do kotła”, gdyż jak zapisali autorzy projektu szkoły już obecnie pokrywają koszty przygotowywanych posiłków. Niestety nie wskazano jaka jest aktualnie liczba uczniów korzystających z tzw. „gorącego posiłku w szkole”. Nawet gdyby przyjąć (mocno na wyrost) że jest to 1 mln uczniów to przy założeniu, że aktualnie wszystkich uczniów w szkołach podstawowych jest ok. 3,2 mln zł, to kilkukrotnie wzrosną koszty realizacji tego zadania, co będzie związane głównie z koniecznością przygotowania znacznie większej ilości posiłków. W przypadku szkół posiadających własne kuchnie począwszy od kosztów osobowych związanych z koniecznością zatrudnienia dodatkowego personelu gastronomicznego, wygospodarowania większej powierzchni, zakupu sprzętu kuchennego aż po znacznie wyższe opłaty za media (prąd, gaz). Analogicznie wzrosną koszty nakładane na szkoły przez podmioty zewnętrzne, które takie posiłki na potrzeby jednostki oświatowej będą przygotowywać. W związku z powyższym zakładane przez projektodawców koszty już na ten moment są mocno niedoszacowane.

Także proponowany termin wejścia w życie projektu tj. 1 stycznia 2023 r. czyli lekko ponad dwa miesiące jest nie do zaakceptowania, biorąc pod uwagę chociażby konieczność dostosowania infrastruktury czy wygospodarowania odpowiednich środków w lokalnych budżetach.

Z przytoczonych powyżej względów Związek Powiatów Polskich krytycznie ocenia założenia przedłożonego projektu ustawy.

Przemyślenia wymaga także proponowany w projekcie zakres regulacji i de facto dublowanie pomocy, która jest domeną pomocy społecznej. Warto w pierwszej kolejności ocenić skuteczność programów, które aktualnie niosą wsparcie w omawianym zakresie. Jak bowiem sami projektodawcy wskazują problem niedożywienia wśród najmłodszych jest konsekwencją ubóstwa, a to właśnie do dzieci z rodzin w trudnej sytuacji kierowany jest chociażby program „Posiłek w szkole i w domu”, będący kontynuacją ustanawianych wcześniej programów.

Z poważaniem

Prezes Zarządu
Związku Powiatów Polskich

Andrzej Płonka